

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44694

гр. София, 13.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа доклад.ото от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело
№ 2023111013.. по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образу.о е по искова молба, подадена от Ц. Н. М., с която срещу Ж. М. М. и Е. И.
М. са предявени искиове с правно осно.ие чл. 108 ЗС и искане по чл. 537, ал. 2 ГПК.

Ищецът твърди, че е съсобственик на апартамент № 23 с идентификатор
68134.612.370.1.69, находящ се в гр. София, район „Подуяне“, ., със застроена площ
88,56 кв.м., състоящ се от две стаи, дневна, кухня и обслужващи помещения, при
съседи: изток – апартамент № . на Н., запад – разделна стена с вх. „Г“, север – ул.
„Байлово“, юг – ул. .,., отгоре – покрив, отдолу – апартамент № ., и при съседи с
посочени идентификатори: на същия етаж: няма, заедно с избено помещение № 14, с
полезна площ 4.59 кв.м., при съседи изток – коридор, запад, север – мазе, юг – ул. .,.,
заедно с 0,860 % ид. ч. от общите части на сградата от правото на строеж върху
мястото, държавна земя. Твърди, че посоченият имот е бил закупен на 28.12.1988 г. с
ипотечен кредит от Н. Ц. М., Е. Н.а М. и от И. Н. М. за сумата от 16 894 лева, от които
4894 лева са били собствени средства. На 23.01.1995 г., ищецът изплатил остатъка от
ипотечния кредит на стойност 4703 лева. Сочи, че на 09.08.2004 г., Н. Ц. М. починал, а
ищецът наследил 1/9 част от процесния апартамент, на 16.08.2011 г. починала Е. Н.а
М., в следствие на което ищецът придобил по наследство 1/3 идеална част от
апартамента, като притежател на останалите 2/3 части от процесния имот останал И. Н.
М. /брат на ищеца/, който починал на 23.06.2012 г, а делът му бил наследен от
съпругата му Ж. М. М. /4/9 части/ от сина му Е. И. М. /1/9 част/ и от другия му син –
В. И. М., който имал право да наследи 1/9 част. Последният обаче се отказал от
наследството на баща си, поради което 1/18 идеална част е била наследена от ищеца Ц.
Н. М. и 1/18 част за Е. И. М., при което делът на ищеца станал 7/18 ид. ч. Твърди, че е
изплатил всички дължими данъци, считано от 2016 г. През м.ноември 2019 г. и през
есента на 2020 г., ответниците Ж. М. М. и Е. И. М., поискали от ищеца да им
прехвърли безвъзмездно припадащата му се част от имота, но той отказал. В края на
2021 г., ищецът изпратил покана до ответниците с цел уреждане на взаимоотношенията
им във връзка с процесния имот, но отговор от тях не получил. През м.януари 2023 г.,
при опит да плати дължимия данък за имота, ищецът научил, че не дължи такъв, тъй
като вече не се води съсобственик на имота. Тогава узнал, че ответниците са се

снабдили с констативен нотариален акт за собственост № 130, том I, рег. № .28, дело 111 от 02.02.20. г., съставен на осно.ие давностно владение и наследство. Оспорва от страна на ответниците да е манифестирано намерението им да държат припадащата му се част от имота като своя, а напротив същите са имали положението на държатели, доколкото са отправяли предложения до ищеца да им прехвърли своята идеална част. Твърди се още, че ищецът редовно е плащал данъците си, а ответниците не са предприемали действия, насочени към огранича.е достъпа на ищеца до имота, както и че не са правили опит да декларират целия имот в тяхна полза пред общината преди изда.ето на констативния нотариален акт. Ищецът поддържа, че неведнъж е предприемал действия, произтичащи от качеството му на съсобственик – посещавал е имота, разполагал е с достъп до същия, а ответниците не са имали претенции към припадащата се на ищеца част до 2019 г. Заявеното искане е съдът да признае правото на собственост върху имота на ищеца в размер на 7/18 идеални части и да осъди ответниците да предадат владението върху тях. Претендира разноски за производството.

Ответниците Ж. М. и Е. М. оспорват предявения иск с твърдения, че ищецът не е погасил остатъка от кредита в размер на 4 703 лева, с оглед на което оспорват представените разписки. Оспорва се ответниците да са водили преговори с ищеца през 2019 г. и през 2020 г. във връзка с прехвърляне на припадащата му се част, оспорва се и получа.ето на покана, изпратена от ищеца. Твърди се, че ищецът не е наследник по закон на брат си И. Н. М., т.е. отказът от наследство, извършен от В. М., не е довел до увелича.е дела на ищеца от апартамента. Поддържат, че в края на м.септември 2011 г., уведомили ищеца, че ще владеят принадлежащата нему част, тъй като същият тогава получил парична сума, за да прехвърли дела си, но това не се случило. Сочат, че от месец септември 2011 г. до момента са владеели частта, принадлежаща на ищеца, като тяхна собствена, спокойно и без прекъс.ия, като ищецът не е полагал никакви усилия за имота във връзка с ремонти и поддръжка и не е манифестирал, че притежава част от същия. Въвеждат възражение за изтекла в тяхна полза придобивна давност, считано от 2011 г. Молят за отхвърляне на исквете и за присъждане на разноски.

Съдът е сезиран с искове с правно осно.ие чл. 108 ЗС и с възражения на ответниците по чл. 79, ал. 1 ЗС.

По разпределението на доказателствената тежест:

По иска по чл. 108 ЗС в тежест на ищеца е да установи, че е собственик на 7/18 идеални част от процесния имот на заявените осно.ия – наследствено правопримство от родителите си, както и въз основа на увелича.е на дела му, поради извършен от В. М. отказ от наследството на И. Н. М., че ответниците упражняват фактическа власт върху имота

В тежест на ответниците по предявените искове е да докажат, че владеят имота на противопоставимо на ищеца правно осно.ие, тъй като са собственици на същия на осно.ие изтекъл придобивен давностен срок, започнал да тече през м. септември 2011 г., т.е. че явно, спокойно и непрекъснато в периода 2011 г. – 2023 г. са владеели имота за себе си.

Представените от страните писмени документи следва да се приемат като доказателства по делото.

На страните следва да се допуснат по двама свидетели при режим на довеждане, за установя.е на реле.тните факти, като на ответниците в срок до приемане на доклада по делото следва да се укаже да конкретизират обстоятелствата, които всеки от

поисканите свидетели ще установява по делото.

Искането на ищеца за снабдяване с преписката във връзка с издадения констативен нотариален акт следва се уважи, тъй като същото би допринесло за изясняване на спора от фактическа страна.

Относно исканията на ответниците за откриване на производство по чл. 193 ГПК, съдът намира, че доколкото представените от ищеца писмени доказателства /вносни бележки за плащания и покана тип „Телепоща“/ са частни документи и не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила относно съдържанието им /във връзка с което са отправени исканията за откриване на производство по чл. 193 ГПК/, за същите не следва да се открива производство по чл. 193 ГПК.

Искането на ответниците по чл. 183 ГПК за представянето на документите в оригинал съдът приема, че следва да се остави без уважение с оглед релевантните за спора факти, извеждащи се от твърденията на страните в исковата молба и в отговора, както и с оглед обстоятелството, че не следва да се открива производство по чл. 193 ГПК.

Искането за допускане на съдебно-графическа експертиза следва да се остави без уважение, доколкото от една страна, въз основа на оспорените платежни документи не се твърди ищецът да е придобил право на собственост, а съдът е сезиран единствено с претенции по чл. 108 ЗС. От друга страна, на съда е служебно известно, че не съществува методология относно изследване на временеността на документ, с оглед което и коректен отговор на този въпрос не е възможно да бъде даден, а от друга страна не е и необходим с оглед предмета на доказване в конкретния случай.

На ищеца, чрез адв. С. следва да се предостави възможност в срок най-късно в първото по делото открито заседание да заяви дали твърди ответниците да са получили поканата, приложена на л. 24 от делото, както и да представи доказателства за тези си твърдения.

Страните следва да се приканят към доброволно уреждане на спора.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към спогодба за уреждане на правния спор, предмет на делото. **Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер, а при своевременно постигане на споразумение за доброволно уреждане на спора ще спестят процесуални усилия и съдебни разходи.**

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението, като **УКАЗВА** на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **РАЗЯСНЯВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от страните до момента в производството документи.

ДОПУСКА на основание чл.163 ГПК събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на по двама свидетели при режим на довеждане от ищеца и от ответника за установяване на посочените в исковата молба и в отговора обстоятелства.

УКАЗВА на ответниците в срок до приемане на доклада по делото да конкретизират обстоятелствата, във връзка с които е заявил доказателственото искане като посочи всеки свидетел който релетни за спора обстоятелства ще установява.

УКАЗВА на страните да осигурят явяване на свидетелите, които са им допуснати при режим на довеждане, за датата на насроченото първо по делото открито съдебно заседание и го предупреждава, че при неоснователно неявяване на свидетелите, съдът ще постанови краен съдебен акт без събирането на тези гласни доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА по реда на чл. 28, ал. 3 ЗННД, от нотариус И. Д., вписан в Нотариалната камара под № 039, преписката с всички документи, представени във връзка със съставянето на нотариален акт за собственост на основание давностно владение и наследство № 130, том I, рег. № 28, дело 111 от 02.02.20. г., вх. рег. № 4964 от 02.02.20. г., акт № 115, т. X, д. № 3181, № от дв. вх. рег. № 4784/02.02.20. г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ответниците по чл. 183 и чл. 193 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответниците за допускане на съдебно-почеркова експертиза, която да даде отговор на въпросите, формулирани с отговора на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца, чрез адв. С., в срок най-късно в първото по делото открито заседание да заяви дали твърди ответниците да са получили поканата, приложена на л. 24 от делото, като му предоставя възможност да представи доказателства за тези си твърдения.

НАСРОЧВА делото за разглеждането му в открито съдебно заседание на **08.02.2024 г. от 10:30 часа**, за когато да се призоват страните.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовките им за насроченото ОСЗ, а на ищеца да се връчи препис от отговора, подаден от ответниците, ведно с приложенията.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____